ד. דאר

אפור-חום-תותי

1968

מה זה מלוכלך יודע בוודאי כל אחד. ומי לא יודע, ידע בוודאי מה זה חתול. אז קחו למשל חתול ותוציאו אותו ללילה גשום ואם הוא יישאר בגשם כל הלילה ויתמרח בבוץ ואחר כך יחזור הביתה, אז הוא יהיה מלוכלך.
רק שחתול לא יישאר מלוכלך הרבה זמן, בי הוא מיד יתחיל להתנקות: ילקק בלשון האדומה שלו את הרגליים, את הלחיים, הגב, הבטן, והוא יעשה שוב נקי כפי שהיה.
ואסף המלוכלך לא אהב להתרחץ וכשהביאו אותו לרחצה התנגד וצעק:
"לא רוצה! לא אלך! אני נקי!"
ולחי אחת של אסף הייתה מרוחה בדיו, כי הוא שפך את הקסת, והלחי השנייה הייתה מרוחה בביצה, כי הוא אכל חביתה, ואוזן אחת שלו הייתה מרוחה בפיח כי הוא זחל לתוך התנור והאוזן השנייה הייתה מרוחה בריבה כי הוא טעם ריבת תות. והידיים שלו היו מלוכלכות, וגם רגליים מלוכלכות, והצוואר גם כן, וכולו הוא היה אפור-חום-תותי.
ובמצב כזה הוא החליט לטייל.
אמרתי לו:
"במצב כזה אי-אפשר לטייל. העיר שלנו נקיה ויפה. בתים נקיים ויפים. מכוניות יפות ונקיות. וגם האנשים צריכים להיות יפים ונקיים כדי שיהיה נעים להסתכל עליהם. ועליך לא נעים להסתכל כי אתה כל כך מלוכלך."
"גם זו בעיה!" ענה אסף המלוכלך "למי שלא נעים, שיסתובב וילך."
"אם כך" אמרתי "אז לך לטייל.!"
והוא הלך לטייל.

КО
ОВОЩИ • ФР

אבל כשרק יצא לרחוב היפה והנקי שלנו, פגש ילדה קטנה שהלכה ברחוב עם אמא שלה. "אוי!" קראה הילדה כשראתה את אסף המלוכלך "מי זה הדבר האפור-חום-תותי שהולך מולנו?"
"אינני יודעת" אמרה אמא שלה "אבל זה משהו מוזר. מוטב שנלך מכאן."
והן פנו מיד לסמטה צדדית.
ואחר כך אסף המלוכלך פגש איש זקן במשקפיים ועם מקל הליכה. הזקן הביט עליו ושפשף את המשקפיים. כנראה לא האמין לעיניים שלו, ואחר כך תפש את המקל תחת הזרוע והתחיל לרוץ חזרה כל כך מהר שאבד ערדל אחד והמשיך לרוץ עם ערדל אחד בלבד, עד שנעלם מהעיניים.
ואחר כך מהרחוב הצדדי יצאה כיתה של צופים. הם הלכו בסך ולפניהם הלך מתופף שתפף לקצב ההליכה. אך כשהם רק ראו את אסף המלוכלך, המתופף זרק את מקלות התיפוף שלו

והמחצרץ חצרץ:
"לברוח, מי שיכול!"
וכל הצופים ברחו חזרה לרחוב צדדי.

והחתול שרדף אחרי עכבר הסתכל על אסף המלוכלך, קמר את גבו, ילל, שכח על העכבר והתחיל לרוץ חזרה עם זנב מורם לגובה.
וילד אחד טיפס על צינור המרזב כדי לא לפגוש את אסף המלוכלך, וקפץ לחלון של עליית הגג.
אפילו המכוניות, כשרק ראו את אסף המלוכלך, התחילו לפנות לרחובות צדדיים כדי להמשיך שם הלאה. ואוטובוס אפור גדול, מלא נוסעים, הסתובב במקום ונסע לכיוון שממנו הגיע.
"לאן אתה?" קראו הנוסעים לנהג "אנו חייבים לנסוע קדימה!"
"אי-אפשר קדימה" אמר להם נהג האוטובוס "פגשנו משהו אפור-חום-תותי, כל כך מפחיד שמוטב לא להסתכל עליו."

ואסף המלוכלך הלך ברחוב שלנו לבדו וכל מי שרק ראה אותו רץ חזרה כדי לא לפגוש אותו. אפילו השוטר עזב את העמדה שלו, רץ לטלפון וחייג לתחנת המשטרה.

"אדוני קצין" אמר "ברחוב שלנו הופיע משהו אפור-חום-תותי, כל כך מכוער שאף אחד לא רוצה להסתכל עליו."

"ומה זה?" שאל הקצין את השוטר "אולי איזה קוף מכוער במיוחד?"

"לא" ענה השוטר "אילו זה היה קוף היה לו זנב ולזה אין זנב."

"ואולי זה איזה תוכי מיוחד?" שאל הקצין.

"לא" ענה השוטר "אילו היה זה תוכי היו לו כנפיים. ולזה אין כנפיים."

"אז אולי זה זברה" אמר הקצין "כזה סוס בעל פסים."

"לא" ענה השוטר "אילו זו הייתה לזברה היו לה ארבע רגליים וגם נקיות. ולמפלצת זו רק שתי רגליים והן מלוכלכות."

"אז אולי זה פשוט ילד שלא אוהב להתרחץ?" שאל הקצין.
"זה יתכן" ענה השוטר. "אז אנו נבדוק את זה מיד" אמר הקצין והוא טלפן לתחנת מכבי האש.
"אדון טפסר!" הוא פנה למפקד הכבאים "בואו מהר, בבקשה, עם מכוניות התזת מים, שבהן אתם מכבים דליקות. ברחוב שלנו הופיע משהו אפור-חום-תותי וקיים חשד שזה ילד שלא התרחץ. צריך לנסות לרחוץ אותו."
"נעשה זאת מיד" ענה מפקד תחנת כיבוי וקרא בקול "למכוניות!"
וכל הכבאים תפשו את הקסדות שלהם, עלו על מכוניות כיבוי ומיהרו עליהן לרחוב שלנו.

אך כשהם הגיעו וראו את אסף המלוכלך נעשה להם כל כך רע שהם רצו מיד לחזור, אלא שהמפקד שלהם קרא:
"לכסות עיניים! להכין זרנוקי מים!"
והכבאים עם עיניים מכוסות פרשו את הזרנוקים והמפקד שלהם גילה עין אחת והרגיש תיעוב כזה שהספיק רק לקרוא:
"תזרימו עליו מים מכל המכוניות והזרנוקים!" ואז נפל והתעלף.
והכבאים, בעיניים מכוסות, שפכו על אסף המלוכלך מים מכל הזרנוקים שהיו להם. ואז ברחוב שלנו התחילו לזרום מים אפורים, חומים ותותיים. כך נשטף הלכלוך מאסף המלוכלך.
זרמים אפורים, חומים ותותיים זרמו לתוך תעלות ניקוז ותעלות ניקוז נעשו אפורות, חומות ותותיות. והילדים שראו זאת דרך החלונות יצאו לרחוב עם מחברות ומכחולים והתחילו לטבול את המכחולים בתעלות ולצייר ציורים צבעוניים.

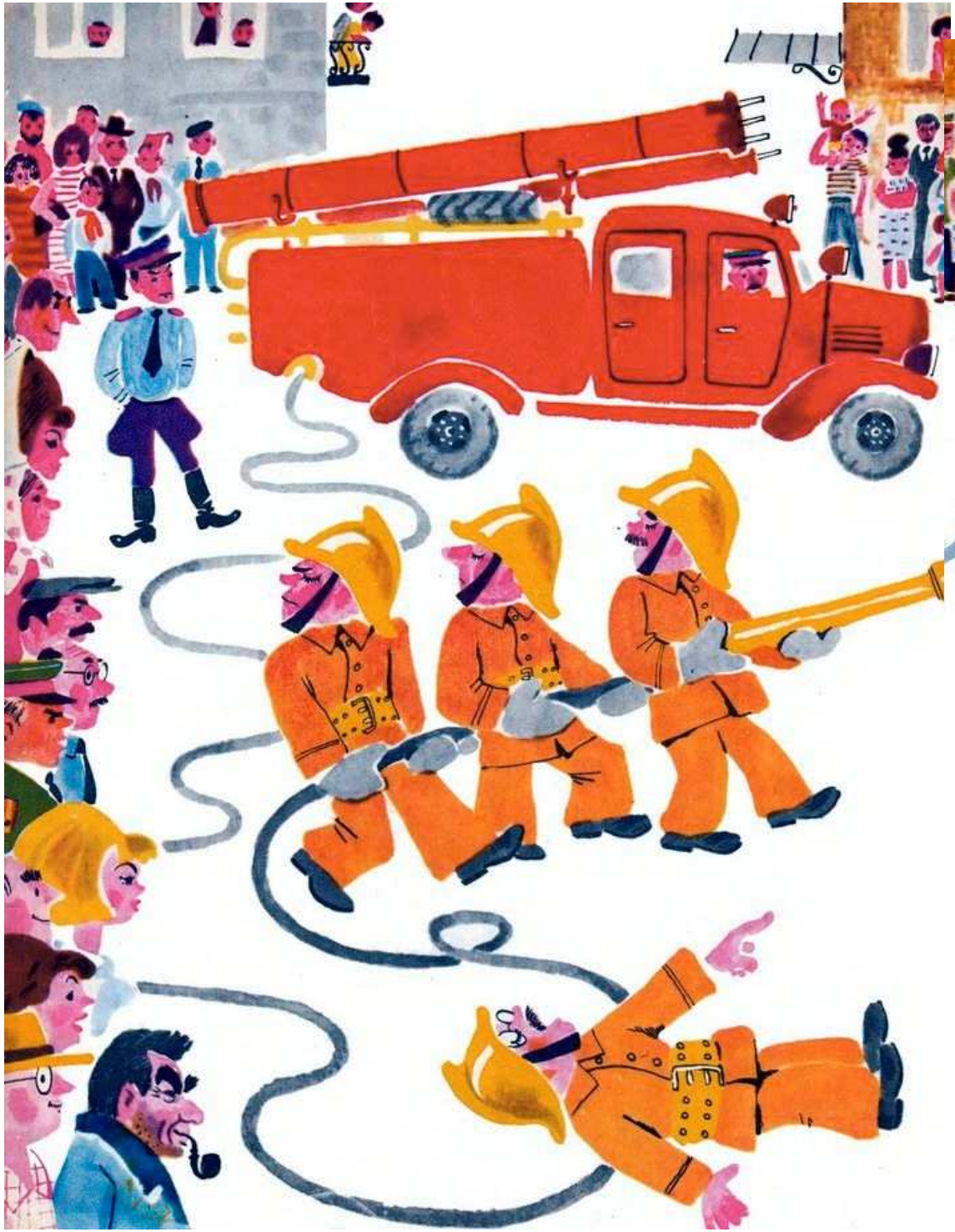

ואסף המלוכלך עמד באמצע הרחוב רטוב ונקי כמו תפוח שרק עכשיו רחצו אותו תחת ברז. ואז כולם ראו שזו לא מפלצת, לא קוף, לא תוכי ולא זברה, ורק ילד חמוד מאוד. וכולם שאלו:
"איך קוראים לך, ילד?"
"אסף המלוכלך" ענה.
"אבל אינך מלוכלך" אמרו לו "להפך, יש לך פרצוף חייכן וחמוד מאוד. ממש נעים להסתכל עליך."
"אולי תרצה לשחק אתנו, אסף החמוד,?" פנו אליו ילדים וילדות.
"ואולי תרצה גלידה, אסף החמוד?" שאלו אותו מוכרי הגלידה.
אפילו החתול, שרדף אחרי העכבר, פנה אליו ושאל:
"ואולי תרצה לצוד עכברים יחד אתי?"
וגם הציפור שעפה מעץ אחד לשני שאלה:
"אולי תרצה, אסף החמוד, להכיר את הגוזלים שלי?"
וגם המכוניות שבאו לקראתו נעצרו והנהגים פתחו דלתות ושאלו:
"ואולי תרצה לטייל אתנו במכונית, אסף החמוד?"

וכל מיני אנשים המבקרים את העיר שלנו אמרו:
"הו! איזו עיר יפה! איזה בתים יפים! כמה נקיים הרחובות! איזה ילדים יפים ונקיים! ממש תענוג יהיה לחיות בעיר כזו!

SAS